

تحليل بنيادين هفتگی

هفته منتهی به ۱۵ آوریل ۲۰۱۶

Support@[CyclicalWaves.com](mailto:Support@CyclicalWaves.com)

<https://telegram.me/CyclicalWaves>

فهرست

۱	تحليل رشد اقتصادي چین
۳	نتیجه گیری
۴	نشست نفتی دوحه و تبعات احتمالی آن
۷	نتیجه گیری
۸	سلب مسئولیت

تحلیل رشد اقتصادی چین

هفته گذشته آمارهای مربوط به رشد تولید ناخالص داخلی چین منتشر شدند. در این آمارها مشخص شد که میزان رشد دومین اقتصاد بزرگ جهان در سه ماهه نخست سال ۲۰۱۶ معادل ۶.۷٪ بوده است که مطابق پیش بینی ها بود. هر چند ظاهر گزارش اخیر مناسب به نظر می رسد و افزایش تولیدات صنعتی نیز نکته امیدوارکننده ای به شمار می رود، اما نبایستی از نظر دور داشت که هنوز نکات مبهم و پرسش های نگران کننده ای در خصوص وضعیت اقتصادی چین وجود دارد.

یکی از این نقاط ابهام آلود به صحت گزارش های منتشره از چین بازمی گردد که در سالهای اخیر توجه زیادی را به خود جلب نموده است. واقعیت این است که تحت حاکمیت رژیم کمونیست چین، بسیاری از آمارها در سالهای اخیر دستخوش تغییرات دستوری و جعلی شده و مطابق میل مقامات حزب حاکم منتشر شده اند. با توجه به بحث خروج سنگین سرمایه از چین در ماههای اخیر به نظر می رسد که دستکم بخشی از آمارهای اخیر مثبت که از حوزه چین منتشر شده، به صورت دستوری و از بالا تغییر یافته اند تا با ارسال سیگنال های مثبت از اقتصاد این کشور، جلوی فرار بیشتر سرمایه تا حدی گرفته شود.

نکته دیگری که بایستی توجه داشت این است که به فرض صحت کامل گزارش اخیر، هنوز تا تبدیل روند احیای اقتصاد چین به یک روند تثبیت شده و کاملاً پایدار فاصله زیادی باقی مانده است. آخرین گزارش PMI بخش کارخانه ای چین - علیرغم بهبود قابل ملاحظه نسبت به ماههای قبل - همچنان در زیر مرز رکود یا رونق یعنی سطح ۵۰ قرار داد که نشانگر تداوم رکود در این بخش می باشد. لذا افزایش تولیدات صنعتی برای ماه مارس تنها در صورتی به یک روند تبدیل خواهد شد که برای دستکم ۳ الی ۴ ماه به صورت مداوم شاهد انتشار آمارهای مثبت در این حوزه باشیم.

اما پرسش دیگری که هاله ای از شک و تردید روی گزارش اخیر چین ایجاد می کند، تداوم انتشار آمارها و گزارشهای ضعیف اقتصادی از اقتصادهای آسیایی است. به طور طبیعی بایستی انتظار داشت که این اقتصادها - که اغلبشان به نوعی اقمار اقتصاد چین به شمار می روند - همراه و همگام با احیای اقتصاد چین روند رو به رشدی را تجربه نمایند اما این قضیه صادق نبوده و در ماههای اخیر شاهد تداوم انتشار گزارش های ضعیف در این کشورها هستیم. برای مثال کره جنوبی در ۳ ماهه نخست امسال شاهد کاهش بیش از ۱۰ درصدی صادرات خود بوده است و اکنون ۱۵ ماه است که این روند بی وقفه ادامه دارد. تایوان هم برای ماه مارس امسال گزارش داده که با کاهش ۱۱.۷ درصدی صادرات و کاهش ۱۷ درصدی واردات روبرو بوده است. وضعیت هنگ کنگ نیز به همین منوال بوده و شاهد انتشار ضعیف ترین گزارش مربوط به بخش کارخانه ای خود از ماه آگوست به این سو بوده است. تداوم انتشار این آمارهای ضعیف این پرسش را مطرح می سازد که اگر واقعاً اقتصاد چین رو به بهبود بوده و شاهد احیای آن هستیم، چرا تاثیر این امر را در اقتصاد همسایگان این کشور و اقتصادهای اقماری چین مشاهده نمی کنیم؟

نتیجه گیری

به باور ما و علیرغم انتشار گزارش های مثبت اخیر از حوزه چین، هنوز برای اعلام پایان بحران اقتصادی چین زمان باقی مانده است و بایستی منتظر تثبیت کامل روند فعلی به مدت ۳ الی ۴ ماه دیگر باشیم. لذا در خصوص رشد اخیر ارزشهای اقیانوسیه ای که در گزارش روزانه جمعه نیز بدان اشاره داشتیم و محقق شد، بایستی اندکی احتیاط بیشتر به خرج داد و خصوصاً با فرارسیدن ماه می که معمولاً با سقوط بازارهای سهام و ارزشهای ریسک پذیر همراه است، احتمال از میان رفتن خوش بینی ایجادشده نسبت به اقتصاد چین نیز افزایش خواهدیافت.

نشست نفتی دوحه و تبعات احتمالی آن

چند روزی است که مقامات کشورهای اوپک به همراه چندین کشور بزرگ صادرکننده نفت که عضو اوپک نیستند - به ویژه روسیه - در دوحه پایتخت قطر گرد هم آمده اند تا به بحث و بررسی در خصوص آینده این طلای سیاه بپردازند. نتایج این نشست که فردا یکشنبه ۱۷ آوریل به پایان خواهد رسید می تواند تاثیرات زیادی روی بازار نفت و نتیجتاً دیگر بازارهای مالی بگذارد. اواسط هفته قبل انتشار شایعه ای مبنی بر طرح توافق روسیه و عربستان جهت توقف افزایش تولید - حتی بدون مشارکت ایران - باعث شد تا نفت یک رالی قدرتمند را از سر بگیرد و مجدداً به سقف ماه مارس خود برسد. این امر منجر به تشدید خوش بینی در دیگر بازارها مالی شده و باعث شد تا جو ریسک پذیری در بازارها به شدت تقویت شود. برای مثال نرخ برابری دلار آمریکا در برابر دلار کانادا به پایین ترین سطح خود در ۸ ماه گذشته رسید که بخش عمده ای از این تنزل به دلیل رشد بهای جهانی نفت بود. در حال حاضر پرسشی که مطرح می شود این است که آیا براستی نشست دوحه می تواند منجر به تقویت بیشتر بهای نفت شده و جو مثبت اما شکننده ریسک پذیری در بازارهای جهانی را پایدار نگاه دارد؟

به باور ما و علیرغم خوش بینی های ایجادشده، چنین امری از شانس بسیار پایینی برخوردار است. دلایل ما برای بی تاثیر بودن نشست دوحه به شرح ذیل است:

۱. افزایش تولید و صادرات نفت ایران

مطابق با آمارهای بلومبرگ، صادرات نفت ایران در ماههای اخیر و پس از توافق هسته ای به میزان ۶۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یافته است. ایران که به دنبال بازیابی سهم از دست رفته اش از بازار نفت است، اخیراً تلاشهای گسترده ای جهت یافتن مشتریان جدید برای نفت خود آغاز نموده و دامنه این تلاشها حتی به کشور مغولستان نیز رسیده است. بدیهی است در چنین شرایطی که ایران به دنبال افزایش تولید روزانه نفت خود به سطح ۴ میلیون بشکه در روز است، حتی اگر در نشست دوحه توافقی مبنی بر توقف افزایش نفت نیز روی بدهد، افزایش شدید عرضه از سوی ایران باعث تداوم تعادل در بازار و حتی رشد مازاد عرضه خواهدشد و این امر طبیعتاً فضای صعودی نفت را محدود خواهدنمود.

۲. تداوم تنش های ایران-عربستان

در ماههای اخیر تنش های میان ۲ کشور ایران و عربستان به حدی افزایش یافته که احتمال تن دادن سعودی ها به هر گونه توافقی را که منجر به تقویت سهم بازار ایران شود به شدت کاهش می دهد. در حال حاضر ۲ کشور ایران و عربستان سعودی فاقد روابط دیپلماتیک بوده و پس از حملاتی که به سفارت و کنسولگری های سعودی در ایران انجام شده حتی بازی های فوتبال میان باشگاه های دو کشور نیز قرار است در کشورهای دیگری برگزار شود. در نشست اخیر سازمان همکاری های اسلامی در استانبول ترکیه نیز با فشار سعودی ها متنی در محکومیت حزب الله در بیانیه پایانی گنجانده شد که نشانگر تداوم خصومت میان ایران و سعودی می باشد. در چنین محیطی بسیار بعید است که سعودی ها با روس ها در خصوص توقف افزایش تولید به توافق برسند و یا در صورت تحقق توافق به آن پایبند باقی بمانند.

۳. رشد شدید میزان ذخایر نفتی

آخرین گزارش مربوط به ذخایر نفتی ایالات متحده نشان می دهد که در هفته منتهی به ۸ آوریل میزان این ذخایر به میزان ۶.۶ میلیون بشکه افزایش یافته است که بسیار فراتر از پیش بینی های بازار بود. انتشار چنین گزارشی نشان می دهد که همچنان روند تقاضا و عرضه به ضرر تقاضا بوده و پر شدن ذخایر نفتی هشدار برای خریداران نفت خواهد بود. اگر این گزارش چندی پیش منتشر می شد بایستی شاهد افت شدید بهای نفت می بودیم اما هفته گذشته و به دلیل امیدهای واهی به نشست دوحه این امر روی نداد.

نتیجه گیری

به باور ما خوش بینی های موجود نسبت به بازار نفت از پایه و اساس قدرتمندی برخوردار نیست و به زودی با تشدید فرآیند توسعه تولید و صادرات از سوی ایران، بازار نفت مجدداً روند نزولی خود را از سر خواهد گرفت. این امر می تواند به معنای پایان رالی صعودی ۳ ماهه نفت و نیز پایان افت شدید نرخ برابری دلار آمریکا به دلار کانادا باشد.

سلب مسئولیت

گروه Cyclical Waves در راستای گسترش سبک های نوین تحلیل گری و نگاه حرفه ای به بازارهای مالی به شکل روزانه تحلیل های خود را در حوزه تکنیکال و فاندامنتال ارائه می دهد نظر به اینکه در ارائه تحلیل و نوع نگاه ممکن است خطاهایی وجود داشته باشد مخاطب باید در خصوص ریسک های موردنظر دقت لازم را داشته باشد. گروه Cyclical Waves هیچ مسئولیتی در خصوص سود و زیان مخاطبین و استفاده کنندگان از تحلیل ندارد.